



ಆರೋಗ್ಯಕರ
ಮಣಿ

ಇರುತ್ತಿರಿ. ಅಂತಹದೇ ಸಸ್ಯ ಕಲ್ಲಿನಲ್ಲಿ ಬೆರನ್ನು ಆಳಿಕೊಳ್ಳಲ್ಪಡು ಒಡೆದ ಶಕ್ತಿಯುತ ಜೀವಕರದ ಸಂಪರ್ಕ ಮುಂದೊಂದು ದಿನ ಇಂಥ ಅದ್ವಿತೀಯ ಮಣಿನ ಜನನಕ್ಕೆ ಕಾರಣವಾಗಿದೆ. ಹಾಗೆಂದು ಮಣಿ ಈಗಾಗಲೇ ಉಗಮವಾಗಿಯೇ ಹೋಯ್ತು, ಇನ್ನೇನಿದ್ದರೂ ಅದನ್ನು ಮಾನವ ಹಿತಕ್ಕೆ ಬ್ರಹ್ಮಸುವರ್ಪಣೆ ಕೆಲಸ ಎಂದು ಅರ್ಥವಲ್ಲ. ನಿರಂತರವಾದ ಅದರ ವಿಕಾಸದ ಜೊತೆಗೆ ಅಧ್ಯೋಸಿಕೊಂಡು ಬದುಕನ್ನು ಹೊಂದಿಸಿಕೊಂಡು ಬಾಳಬೆಕೆ ಏನಿಂದ ಅದನ್ನು ಕೇವಲ ಲಾಭದ ಹಿನ್ನೆಲೆಯಿಂದ ನೋಡುವುದು ಸರಿಯಲ್ಲ.

“Parent material being a blank paper on which climate write as it desires” ಎಂಬುದು ಮಣಿನ ಹುಟ್ಟಿನ ಆಯಾಮಗಳನ್ನು ವಿವರಿಸಿದ ರಸ್ಯಾದ ವಿಜ್ಞಾನಿ ದೃಕ್ಕೊಂಡೇವೆ ಹೇಳಿಕೆ. ಅವರು ತಾಯಿ ಬಂಡೆ (Parent material), ಜೀವಿಗಳು (Organisms), ಹವಾಮಾನ (Climate), ಇಳಿಜಾರು (Slope) ಮತ್ತು ಕಾಲ (Time) – ಇವುಗಳನ್ನು ಮಣಿನ ಪ್ರಸ್ತುತ ಇರುವಿಕೆಯ ಹಿನ್ನೆಲೆಯಲ್ಲಿ ಮೊದಲು ವಿವರಿಸಿದವರು. ಮಣಿನ್ನು ಅಗೆಯುತ್ತಾ ಭೂಮಿಯ ಆಳಕ್ಕೆ ಇಳಿಜಾರೆ ಗಡ್ಡಿ ಮಣಿ, ಗೊರಳೆಲು, ಕಲ್ಲು, ಬಂಡೆ ಹಿಂಗೆ ದೊರೆಯುತ್ತಾ ಹೋಗುತ್ತದೆ. ಹಿಂಗೆ ಇವೆಲ್ಲದರಿಂದಾಗಿಯೇ ಮೇಲ್ಮೈದರದಲ್ಲಿ ಅದ್ವಿತೀಯ ಅಂತಸ್ಥಾವೃತ್ತ ಈ ಮಣಿಗಳು – ನೇಲದ ಮೇಲ್ನೆನ ಜೀವಿಗಳು, ಮೇಲ್ಮೈಯ ಹರಹು, ವಾತಾವರಣದ ಹವಾಮಾನ, ಕೆಳಗಿನ ತಾಯಿ ಬಂಡೆಯೊಂದಿಗೆ ವರ್ತಿಸಿ ಕಾಲದ ಕ್ರಿಯೆಯಲ್ಲಿ ವಿಕಾಸಗೊಂಡಿದೆ. ಹಾಗಾಗಿ, ಈ ತಾಯಿಯಡೆ ಮೇಲ್ಮೈಯ ಹವಾಮಾನ, ಜೀವಿಗಳು ಮತ್ತು ಕಾಲ – ಇದನ್ನೇ

ಮಣಿನ ವಿಕಾಸದ ಮೂಲ ಸಾಮಗ್ರಿಗಳು ಎನ್ನವರು. ಈ ವಿಕಾಸ ನಿರಂತರವಾದ ಕ್ರಿಯೆಯಾಗಿದ್ದೂ ಮಣಿ ವಿಕಾಸವಾಗುತ್ತಲೇ ಇದೆ.

ಮೇಲ್ಮೈಯ ಮಣಿ ಫೆನವಸ್ತುವಿನಂತೆ ಕಂಡರೂ ಸುಮಾರು ಶೇಕಡ 50 ರಷ್ಟು ರಂಧ್ರಮಯ. ಕಾರಣ, ಮಣಿ ವಿವಿಧ ಗಾತ್ರದ ಕಣಗಳಿಂದ ಸಂಪನ್ಮೂಲವಾಗಿದೆ. ಕಣಗಳ ನಡುವಿನ ಜಾಗದಲ್ಲಿ ಗಾಳಿ ಮತ್ತು ನೀರು ತುಂಬಿರಬಹುದು. ಹಾಗಾಗಿಯೇ, ಮೊದಲ ಮಣಿಯಲ್ಲಿ ಮಣಿನ ಬಾಯಾರಿಕೆ ಹೆಚ್ಚು. ಅಂದರೆ ಆ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ರಂಧ್ರಮಯ ಭಾಗದಲ್ಲಿಲ್ಲಾ ಗಾಳಿಯೇ ತುಂಬಿದ್ದು, ನೀರನ್ನು ಕುಡಿಯಲು ಹಂತಿಸುತ್ತದೆ. ಧಾರಾಕಾರ ಮಣಿಯ ನಂತರ ಮಣಿನ ಒಳಗಿರುವ ಬಾಲಿ ಜಾಗದಲ್ಲಿ ನೀರೇ ತುಂಬಿತ್ತದೆ. ಹಿಂಗೆ ಮಣಿನ ಒಳಭಾಗವು ಒಣಿಗಿದ್ದಾಗ ಬರಿ ಗಾಳಿಯನ್ನು ಮತ್ತು ಹಸಿಯಾದಾಗ ನೀರನ್ನು ತುಂಬಿಕೊಂಡಿರುತ್ತದೆ. ಅಲ್ಲದೆ ಸಂಪೂರ್ಣ ಒಣಿಗಿದೆ ಎಂದು ಕಾಣುವಾಗಲೂ ಸ್ವಲ್ಪಮಟ್ಟಿಗೆ ನಿರಣ್ಣ ಹಿಡಿದಿಟ್ಟುಕೊಳ್ಳುವ ಗುಣವನ್ನು ಮಣಿ ಹಂಡಿದೆ.

ಮೊದಲ ಮಣಿಯ ಪ್ರಸ್ತುತವೆಂದ ಕಾಡಲೇ ಅದರ ಆಹಾದಕರ ಸುಮಾಸನೆಯನ್ನು

